

ны да презиратъ и пренебрегаватъ сичко чуждо, другоземно, макаръ при живата си натура, тѣ лесно усвояватъ чуждытъ особенності. Безъ истинска любовь къмъ свободата, основана по-напредъ отъ сичко на уваженіето за себе си, тѣ подобно съ быди гордѣливы съ подолнитъ си, както и смиренны до раболѣпность предъ по-горнитъ си. Стремленіето къмъ истинското образованіе, къмъ духовното и нравственно облагородяванье не са ѣ показало тѣй силно, каквото въ германскытъ и романскы народы. Призетытъ отъ тѣхъ области на Римската Имперія, обѣрихъхъ са въ пустыни и никога вече са не оправихъхъ, тогазы какъ областитъ, завоеваны отъ Германцытъ, въ скоро време дадохъ отъ себе си новъ цвѣтъ. Притѣсняваны отъ нѣмцытъ, които са обхождахъ съ тѣхъ като съ роботы (Sklaven), тѣ си платили за туй презрѣніе съ неугасима умураза къмъ обидницытъ си. Предадени повече на мирны занятія, като на скотовѣдство, рыболовство и орачество, въ бой са отличавали най-много въ качеството на добры всадины. Въ нравытъ имъ са забѣлѣзва нѣ какво сродство съ Истокъ: жената у славенытъ не стои тѣй високо, каквото у Германскытъ племена, домашныйтъ имъ животъ ѣ изработенъ не въ толкозы благородны формы, каквото гледамы днесъ по цѣль Западъ.»

Най-подиръ ето и Г-нъ Лонгъ какъ са отзывава за Славенытъ въ тозы случай. «Управленіето имъ ѣ было патріархално съ избирателны представители. И една отъ най-главнытъ черты въ тѣхныя характеръ е началото на равенството. Отъ най-высокыя болѣринъ до най-сетныя сиромакъ, сичкы съ были свободны. И обычайтъ да държѣтъ роботы былъ